

2008:

2.500 deelnemers opbrengst 12.000 euro

Verslag:

Zo de zeventiende editie van onze Herfstrit zit er weer op. Wat ons betreft was het weer een geslaagde versie. De opkomst lag een pak lager dan de vorige twee jaren, maar daar zal de negatieve weersvoorspelling zeker voor een pak tussen gezeten hebben. We moeten ons natuurlijk ook de vraag stellen in hoever de huidige economische toestand verantwoordelijk is voor het dalend aantal deelnemers. We mogen natuurlijk niet klagen en met **2467 officieel ingeschreven deelnemers** zijn we zeker zeer tevreden. Op de inschrijvings- en controleposten was het een gezellige drukte en iedereen kon vrij vlot inschrijven en rijden. Velen zullen waarschijnlijk bij aankomst naar de foto gezocht hebben die we traditioneel bij het begin van de route van iedere deelnemer trekken. Helaas moest de fotograaf om familiale redenen zaterdagmiddag in laatste instantie zijn medewerking aan ons evenement afzeggen. Op zo'n korte tijd een vervanger vinden voor de fotograaf was niet mogelijk en daardoor moeten we het dit jaar stellen zonder foto's. Verschillende deelnemers zullen alsnog toch nog een foto in de brievenbus krijgen, weliswaar vanuit een ander oogpunt genomen. Zoals we op de inschrijvings- en controleposten al aangaven waren er aangekondigde snelheidscontroles op het parcours. Een spijtige zaak voor de deelnemers maar ook voor ons als organisatoren. Wij doen door middel van de borden onderweg, affiches en de vermelding op de inschrijvingskaart alles om de deelnemers er attent op te maken dat ze zich tijdens de Herfstrit best aan de regels houden. In de politiezone Wetteren-Wichelen zijn in de bebouwde kom verschillende deelnemers geflitst met snelheden tussen de 90 en 100 km/uur. Het zijn deze overtredingen die ons zowel bij politie als bij mensen die langs het parcours wonen in een slecht daglicht stellen en een organisatie als de Herfstrit ondergraven. Hopelijk hebben we volgend jaar minder last van controles enerzijds en hooligans anderzijds. Bij aankomst in sporthal De Wuiten in Hamme konden we de deelnemers weer vergasten op lekkere koeken en koffie. Motorrijders samen, ja, dan is het toch altijd een gezellige boel! Als afsluiter van de avond werden dan ook weer de prijzen gedeeld. Marijn (Bathazar Boma) De Valck mocht in naam van al de deelnemers en de organisatoren **een cheque van 12000 euro** overhandigen aan Minnie Boey, voorzitter van de VVA, waarna de hoofdprijzen van de tombola aan de rechtmatige winnaars gegeven werden.

VOORBESCHOUWING VAN DE ROUTE

In tegenwijzerzin naar de mattentaart en de waterkers

Maandag is het. Zo een maandag waarop je liever luilekker in je tram wil blijven. Maandag is zo een rotdag, waarop menig huisvrouw denkt 'laat ik maareens kuisen'. Maandag is ook zo een rotdag waarop ik denk laat ik maar eens terug in de pen kruipen.

In ieder handboek om een roadbook samen te stellen tref je wel duizend tips. Maar iedereen is het ermee eens dat je start met je route in wijzerzin. Is het nu net de koppigheid van de Hartrijders of niet maar... we gaan de tegensteker uithangen en plannen tegen alle regels in.

Godmiljaardenondevlammestedu ! Het is toch godgeklaagd dat je bij het uitstippelen van een route op een 'njet' van een burgervader kan terecht komen. De route was gepland richting West-Vlaanderen, maar een burgervader op de grens van oost en west zag onze komst niet zitten en gaf een 'njet'. Godmiljaar, we zijn paria's in zijn ogen.

Na een brainstormsessie was de kogel door de kerk. Als volleerde chocolatiers laten we die kennis samensmelten. De Herfstrit wordt stilaan een mythe? Het is juist die mythe die we in leven willen houden. Maar geen mythe zonder een mooie route.

Daarom halen we het onderste uit de kan en loodsen we jullie via het Land van Aalst langs het Kravaalbos. Zeg maar naar het land van de mattentaart om daarna af te buigen naar het land van de waterkers en je dan terug veilig naar de aankomst te loodsen.

Maar eerst smullen we van een lekkere specialiteit onderweg. Vroeger stond hier nog een echte molen.

De Vondelmolen te Lebbeke.

In 1867 kocht de familie Borms de Vondelmolen, een stenen windmolen gelegen aan de Vondelbeek. Aanvankelijk deed de molen dienst als olieslagerij en werd er plantaardige olie gewonnen uit zaden en pitten. Net voor WO I werd overgegaan van windenergie op stoomkracht, door de aankoop van een stoommachine. Deze aankoop betekende een stap in de richting van de modernisering, een filosofie die tot op heden nog altijd wordt voortgezet. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het grootste deel van de productieruimte vernield en bleef enkel de molen overeind staan. Van enige productie was er in deze moeilijke periode dan ook geen sprake.

In de jaren na WO I werd er een aanvang genomen met het industrieel vervaardigen van **peperkoek, speculaas en beschuit**. De producten werden lokaal gedistribueerd en Vondelmolen stelde ongeveer 20 mensen tewerk. Door de komst van WO II werden de activiteiten noodgedwongen teruggeschroefd. Toen in 1942 Louis Borms overleed, nam zijn echtgenote het bestuur over. Het was zij die Vondelmolen door een moeilijke periode leidde en werk maakte van automatisatie.

Je bent er zo voorbij maar je zal het wel ruiken hoor, wees gerust. Ik neem je vervolgens mee naar een stukje groen. Langs het Kravaalbos gids ik je graag in de goede richting.

Zeg, wist je dat het Kravaalbos nog een restant is van het Zoniënwoud. Je kunt je dus best inbeelden dat een kasteelheer aan de rand van dit woud wel een heerlijkheid wou oprichten.

In Meldert staat zo een heerlijkheid.

Het waterkasteel te Moorsel getuigt van vijf eeuwen waardevolle cultuuroverdracht.

Het is gelegen aan de noordkant van de Groene Meersen en aan de zuidkant van de Eksterberg. Tot heden gingen erfenis en aankoop nauw samen met bouw, vernieling, herstel, restauratie of wat men bouwkundige elementen noemt.

Steeds bewoond, behield het zijn eigen karakter en zijn levenskracht en was het moeilijk toegankelijk voor de buitenstaander. Het kasteel is opgetrokken in renaissancestijl.

Hoewel de hoektorens, de wallen en de ophaalbrug op een militair karakter duiden en in vergelijking met andere kastelen, zelfs de indruk van een militair slot of van een burcht wekken, hebben deze voor het Waterkasteel van Moorsel een andere betekenis.

Het "slot", een gesloten bouw, dat met water omringd is, wijst eerder op een psychologische bescherming. Geen militair slot maar wel een gesloten, voor de buitenwereld afgeschermd verblijf. De huidige eigenaar heeft het kasteel van teloorgang gered. Bij de herstellingswerken werd de gesloten bouw van het kasteel, volledig in harmonie met de omgeving, als een monument voor het nageslacht bewaard. Het Waterkasteel werd gebouwd in de XVIe eeuw, rond het jaar 1521. Boven de inkompoort prijkt het jaartal 1526. Deze data omvat hoogstwaarschijnlijk begin en einde van de bouwperiode. Het gebouw is opgetrokken in baksteen en de versieringen zijn aangebracht in harde zandsteen. Het geheel ademt een rustige sfeer uit en de evenwichtigheid van de renaissance is volledig bewaard gebleven.

Het kasteel was steeds met een gracht omwald. Dit blijkt uit meerdere beschrijvingen en documenten die het kasteel visualiseren ondermeer een ets van Sanderus en een groot schilderij, tot op heden in het kasteel aanwezig. Binnen de wallen zou de vorm van het gebouw in de loop der tijden weinig verandering ondergaan hebben, tenzij het verdwijnen van de vierde hoektoren.

Via stemmige dorpen met een eigen vergane glorie en hun lieflijke boerderijen vergast ik je op de wegen die wij motorrijders graag berijden. Ken je de geschiedenis van de Holle wegen? Wel Holle wegen ontstonden in de Middeleeuwen, toen de meeste dorpen in de vallei lagen. De landbouwers reden met paard en kar naar de akkers op de hoger gelegen plateaus. Door telkens hetzelfde traject te nemen werd de grond losgewoeld en bij hevige regenbuien spoelde de losse aarde van de helling af. Hierdoor kwam het wegdek steeds dieper te liggen ten opzichte van het omliggende land. Omdat de bodem hier uit stevige ijzerzandsteen bestaat, ontstond een erg diepe holle weg met steile taluds. Holle wegen zijn erg interessant in ecologisch opzicht. De begroeiing biedt voedsel en nestmogelijkheden voor zoogdieren, vogels en andere dieren. Een holle weg heeft ook zijn eigen microklimaat en een geleidelijke overgang van lichtinval, vochtigheidsgraad en voedselrijkdom, waardoor je op korte afstanden verschillende vegetatietypes en diersoorten kunt krijgen. Een holle weg geeft ook aan de motorrijder een sfeer weer. Laat het nu net die sfeer zijn waar ik alvast verzot op ben.

Maar nu wordt het toch stilaan tijd om de innerlijke mens te spijzen. Niet? Of ben je een lustobject geworden? Geen nood, ook voor jou hebben we een aangepast traject...

Via Oetingen komen we in Vollezele aan. Hier vind je de Congoberg. Deze berg biedt uitzicht op een van de schilderachtigste landschappen van het Pajottenland. In een uithoek van het dorpje Vollezele beland je in een enclave van landelijk leven; een groene restzone, een oase van magistrale stilte.

Na de beklimming van de congoberg die we je langs alle flanken laten bewonderen komen we in Denderwindeke aan. Laat hier nu een pracht van een molen staan. Je kunt er echt niet naast kijken.

Deze stenen bergkorenmolen, gelegen aan de Heirbaan 24 te Denderwindeke, ligt mooi ingeplant in een licht glooiend landschap. De molen werd in 1790 gebouwd als een gewone korenmolen waarbij men het wiekenkruis van op de vlakke grond bediende. De molenkap bevond zich toen ter hoogte van de huidige "muizentandfries".

Om de molennaam terug te vinden ben ik gaan grasduinen in de Atlas der buurtwegen en vond ik "Molen ter Zeven Wegen". Het alternatief "ter Zeven Weeën" berust op een vergissing. De devotie voor O.L.V. van Zeven Weeën is in Denderwindeke recenter dan de bouw van de molen en hij kan er dus zijn naam niet aan danken.

Na een brand in 1863 besloot de molenaar de molen te verhogen. De kegelvormige molenromp zo maar opmetselen kon niet vermits de top dan te smal zou geweest zijn voor de kap. Dus maakte men de diameter groter door bij het leggen van de eerste rij bakstenen om de andere steen er één te laten uitspringen: "de uitkragende muizentandfries". Door het optrekken van de molenromp kon men de kap echter niet meer bedienen vanop de begane grond en diende men een molenberg op te werpen. Zo kreeg de molen zijn huidige uitzicht: een ronde stenen bergkorenmolen staande op een berg voorzien van een bakstenen toegangspoort die de boeren de mogelijkheid gaf onder de molen door te rijden.

In 1872 werd een stoomgemaal in gebruik genomen, maar die is al lang verdwenen. Sinds ca. 1955 maalt de molen niet meer met windkracht. De laatste beroepsmolenaars waren Leon en zijn zoon José De Leeuw. Vanaf de jaren 1970 geraakte de molen sterk in verval. De romp vertoonde grote doorgaande barsten. Deze molen werd op 12 juli 1986 beschermd als monument. Uit veiligheidsoverwegingen werd het wiekenkruis in 1991 verwijderd.

De stad Ninove verwierf de molen in 1993 in erfpacht. In 2002-2005 liet ze een zeer grondige restauratie uitvoeren, waarbij de gehele molen gesloopt en herbouwd werd. Ook de knik in de romp (dat wijst op de verhoging) werd weer aangebracht.

De firma Nijs nv uit Deinze stond in voor de romp, terwijl het molentechnisch werk werd uitgevoerd door Thomaes Molenbouw nv uit Beveren-Roeselare (met molenbouwer Ronny Demol uit Reninge). Op zaterdag 29 april 2006 werd de molen feestelijk ingehuldigd. De stad gaf de molen in concessie aan de vrijwillige molenaars Jozef De Vuyst en Wim De Cooman, die ook de Wildermolen van Appelterre in concessie houden.

Zo, en zeg nu na de rit niet dat je dit exemplaar niet gezien hebt !!! Dan maar terug de motor op. Via Onkerzele, Schendelbeke, Delftinge, komen we aan in Parike... Parike is een deelgemeente van Brakel. Wist je dat... de oudste vermelding van Parike dateert van 866. In 1453 werd het dorp platgebrand door de Gentenaars ten gevolge de opstand tegen Filips de Goede. Het is aan dit voorval dat Parike zijn bijnaam "Het verbrande dorp" te danken heeft. Vandaar dat hier ook het evenement "Walmke Brand" plaatsgrijpt, de laatste zondag van februari. Maar op de laatste zondag van oktober vindt er wat plaats?

Juist ja, laat het branden, kameraden... laat het branden. Laat ons hart weer warm branden en rij mee met mij via Everbeek, Schorisse naar Elst, naar het land van de waterkers namelijk Roborst

“wie de waterkers eet, de ziekte weert”

Roborst is een landbouw- en woondorp van 356 ha groot, aan de rivier de Zwalm gelegen in zandlemig zuid-Oost-Vlaanderen en aan de spoorlijn Kortrijk–Oudenaarde-Zottegem. Er is een sterk golvend landschap variërend van 20m in de brede en door weiland ingenomen alluviale vallei van de Zwalm tot 85m ten zuiden daarvan; overwegend vruchtbare en goed gedraineerde zandleem- en leembodems.

ETYMOLOGIE

Eeneerste vermelding in 1170 spreekt van Rodenborre; in 1229 komt "Bust"* voor, in 1560 "Borst". Op de figuratieve kaart van 1606 staat het vermeld als "Rooborst", terwijl men in 1725 spreekt van "Rooborst". Volgens Carnoy is de benaming samengesteld uit "Rode" wat zoveel betekent als "van bomen en struiken gezuiverde grond" en "Borst" wat staat voor kreupelhout. De naam betekent dus volgens hem "het kreupelhout bij de gezuiverde grond". * De term 'Bust' is een veel voorkomend toponiem waarmee 'met biezen begroeide natte weiden' worden aangeduid (Gijsseling M., "Toponymisch Woordenboek...", Tongeren, 1960, p.147). Die term, al dan niet uitgegroeid tot een erkende wijk- of gehuchtennaam, vond men terug in vele dorpen, niet alleen in het Land van Aalst maar over heel Vlaanderen.

Via stemmige dorpen rijden we richting het gebied dat nu Sint-Lievens- Houtem overspant. Sint-Lievens-Houtem werd in de Middeleeuwen in twee verdeeld. Een gedeelte werd beheerd door de Sint-Baafsabdij van Gent, het ander behoorde tot het Land van Aalst, met eigen vierschaar.

Het dorp had in de middeleeuwen een belangrijke bedevaart en jaarmarkt. Deze Sint-Lievensbedevaart werd gehouden op 29 juni en herdacht het overbrengen van de relieken van Sint-Lieven van het dorp naar de Sint-Baafsabdij. Onder Karel V werd de bedevaart afgeschaft. Bij de gemeentelijke fusies van 1977 werden aan Sint-Lievens-Houtem de gemeenten Bavegem, Letterhoutem, Vlierzele (met uitzondering van het gehucht Papegem) en Zonnegem toegevoegd. Er werd ook een klein deel van de gemeente Oombergen aangehecht, meer bepaald de gehuchten Espenhoek, Cotthem en Hoogveld. Sint-Lievens-Houtem kan volgens de overlevering teruggaan op een traditie van duizend jaren jaarmarkt. De jaarmarkt die ontstond rond de Livinusprocessie vanuit Gent naar Sint-Lievens-Houtem, is vandaag een moderne landbouwmarkt met een zeer eigen sfeer door de mix van runderen, paarden, kraampjes en kermis. Elk jaar nodigt de gemeente een Europese gastregio uit om zijn streekproducten voor te stellen.

Deze hippe jaarmarkt vindt plaats op 11 en 12 november op het marktplein en belendende straten. Nu wordt het hoog tijd om je terug naar Hamme te loodsen. Via de Wijde wereld in Wetteren gids ik je via het Kortebos naar het Sterkbos, naar het Overheet, naar de Vaart om je te vergasten o een natje en een droogje bij onze sponsor van dienst.